

Nijmegen, maandag 28 oktober 2013
Campustheater

“Schiet me maar meteen dood!”

Theatersolo: Vals plat
Wist u dat de kans om een miljoen te winnen, 1 op 22 miljoen is? En de kans dat u in een hondendrol stapt 1 op 300? De kans dat u kanker krijgt is 1 op 3! Zo overkomt, na jaren lange angst voor kanker, dit ook Kitty van Mil. Vals plat: Een theater solo over kanker, waarbij gelachen mag worden!

Door Cassandra van Rijsse

Student: Kunst en cultuurparticipatie CMV

In december 2010 werd er bij Kitty een zeer ingewikkelde vorm van kanker ontdekt. Kitty weigerde een behandeling, “Schiet me maar meteen door”, zei ze. Na overtuigende woorden van haar oncoloog Victor v.d Vlugt besloot ze toch de behandeling aan te gaan. Victor sprak tegen Kitty “Ik ben de regisseur en u speelt alle rollen!”, Na een aantal chemo’s besloot Kitty een theatershow te schrijven over haar “avontuur. De voorstelling is opgedragen aan Wiet Trepels, de vader van Kitty die op 25 jarige leeftijd overleed aan kanker.

Vals plat is een taboe doorbrekende voorstelling. Kitty van Mil zegt, wat vele kanker patiënten alleen maar denken. Met soms iets wat harde, maar passende leuke grappen, weet Kitty bij dit zware onderwerp toch een lach op je gezicht te toveren. Ook de nodige zelfspot is aanwezig. Een erg leuke terugkerende grap over een door tissues “Zou het verplicht zijn om te huilen?,, Met behulp van een paar simpele attributen op het toneel, als een fiets en een lig bed, maakt ze in je beleefwereld het podium vele malen groter. Zelfs laat ze het publiek kennis maken met haar (ex)siliconen vriendin.

In de verschillende dialogen laat ze duidelijk naar voren komen waar en vooral met wie de scène zich afspeelt. Verschillende personen worden kenbaar gemaakt door de woordkeus van de persoon en de manier van spreken. Ook de erg vervelende ziekenhuis geluiden, zijn passend en maken je beleefwereld compleet. Zo nu en dan leek Kitty de stiltes tussen de verschillende dialogen te vergeten, waardoor je soms

even moest schakelen en nadenken waar het over ging. Niet storend maar het viel wel op.

Na een lange zware behandeling met vele chemococktails, bestralingen en een amputatie, is Kitty kankervrij verklaard. Samen met haar gifgang vriendin, is ze gaan shoppen voor een nieuwe borst. In 2012 kreeg ze haar nieuwe borst van eigen weefsel en noemde haar Ulrike naar haar plastisch chirurg Professor Ulrich.

Tegen het einde aan maakte Kitty nog een statement door de confrontatie met het publiek aan te gaan. Ondanks dat je er waarschijnlijk niks mee te maken hebt, voel je je toch op een bepaalde manier geconfronteerd. Dit deed ze op een erg dappere manier.

Kortom, Een eerlijke oprechte theatersolo over een zwaar onderwerp, met op gepaste momenten een grap. Kitty eindigde haar voorstelling met een prachtig lied genaamd: “Heb het leven lief,, en natuurlijk een staande ovatie van het publiek.